

ZA CO PÁ@JDEME BOJOVAT? - I.

NedÁle, 31 srpen 2014

Na poÁátku nové protiofenzivy separatistÁ na východní UkrajinÁ vytváÁ™ející novou eskalaci konfliktu, se musíme zeptat, za co vlastnÁ bojujeme. UÁ¾ dlouho trvá mediální propagandistická masÁ¾ na obou stranách a pravda, na kterou jsem nÁkolikrát ve svých pÁ™edchozích Áláncích upozorÁoval, zatím nevíÁzí.

Nová nebezpečná situace Znovu eskaluje konflikt, který je dÁsledkem pÁ™edevším neochoty kyjevské vlády jednat s obyvateli ukrajinského východu o nÁjaké formÁ autonomie. Konflikt, který se zdál být pÁ™ed koncem, když¾ separatisté uÁ¾ drÁ¾eli jen malé území a dvÁ velká obklíÁená mÁsta. Putin nejspíše Áekal na schÁzku v Minsku, kde oÁekával nÁjakou zmÁnu v postoji prezidenta Porošenka - na kterém vlastnÁ záleÁ¾í - zda zaÁone jednat, nebo bude pokračÁovat v dobývání východu a prosadí svoji vÁli silou. I když¾ Putinovi nemusíme zrovna dÁvÁÁ™ovat, je více jasné z celého jeho postoje, Á¾e nechce pÁ™ipojovat východní Ukrajinu k Rusku (to uÁ¾ by udÁlal dávno za daleko pÁ™ízvivÁjší situace) a Á¾e mu jde opravdu pouze o obranu zájmÁ obyvatel východní Ukrajiny, aby dosáhli dostatečného stupnÁ autonomie. Zato Porošenkovi a kyjevské vládÁ jde o ovládnutí východní Ukrajiny a prosazení svých, dosud ne zcela jasných (ale podle náznakÁ nebezpečných a nacionalistických) zámÁrÁ jednotné Ukrajiny, což¾ znamená násilnou indoktrinaci obyvatel východu, jak uÁ¾ byla naznačena hned po nástupu této vlády k moci - zrušení samosprávy regionÁ, zrušení jazykového zákona atd. Povstání obyvatel dvou nejvíce ruských provincií DonÁcké a Luhanské, jejich antimajdamy a referendum, bylo jasným signálem jejich vÁle nepodÁ™izovat se kyjevské vládÁ. Místo jednání nasadila vláda armádu a jednotky dobrovolníkÁ v boji proti dobrovolníkÁm separatistÁ, podporovaných stále více ruskou stranou. Tvrdšínost kyjevské vlády ve svém nedemokratickém a typicky násilnickém kvazincistickém jednání bohuÁ¾el podporují USA a EU. V EvropÁ ani v Americe by nic takového nebylo moÁné, ale ukrajinským integrálním nacionalistÁm se to dovoluje, nekritizuje a jednání se zatím omezenÁ podporuje. PÁ™itom oni jsou pÁ™ímou konfliktu. Je jasné, Á¾e kdyby poslechl Putin naÁ™ízení Záp nepodporoval povstalce, tak by uÁ¾ dávno svÁj boj prohráli. Ale od Putina se chce nÁco, co nemÁ Á¾e udÁlat pÁ™ed tvÁ™ svého lidu, opustit bratry Rusy bojující na východÁ Ukrajinu, opustit jejich oprávnÁné zájmy a boj za jejich jinak bÁÁ¾ánÁ ve svÁtÁ uznávaná práva. Finanční podporu separatistÁ sice neznáme, ale v Rusku se najde dosti dobrovolníkÁ, dokonce i z Á™ad armády, kteÁ™í separatisty podpoÁ™ili. Putin nepotÁ™ebuje pouÁít pÁ™ímou armádu a vydat se do nebezpečné konfrontace se Západem. KonečnÁ v konfliktu bojují placení dobrovolníci na obou stranách. Břecká ukrajinská armáda je nespolehlivá, vÁtšinou bojovat nechce a mnozí vojáci se radÁji RusÁm vzdají. To ukazuje, Á¾e vládu vlastnÁ podporuje jen Áást obyvatel. Kyjevská vláda chce do konfliktu zatáhnout Západ, ale hlavnÁ od nÁj dostat vÁtší podporu. Proto se stále sna¾í pÁ™esvÁdčovat, Á¾e Rusové vpadli na Ukrajinu atd. Tak rádi by mnozí váleÁvidÁli, aby Putin zaútočil svojí armádou, aby konečnÁ mohli „prolévat krev“ (nikoliv ovšem svoji). A tady je otázka: za co a za koho by mÁli vlastnÁ Západ bojovat? - Za kyjevské nacionalisty, kteÁ™í dokázali pouze násilím Á™ešit spory a nejsou ochotní ke kompromisÁm? - Podporovat vládu, která nemá vÁtšinu obyvatel na své stranÁ? Další eskalace konfliktu Ruskem je jasným signálem, Á¾e se obÁ strany nedohodly a Á¾ boj pokračÁuje. Je otázkou, zda se nechÁ Západ zatáhnout dál do konfliktu, zda se stane obÁtí vlastních lÁ¾í, iracionálních zájmÁ nebo nátlaku kyjevské vlády. Mediální masÁ¾ pokračÁuje také na druhé stranÁ a stává se stále iracionálnÁjší. Karta je ovšem v rukou Západu. Donutí Porošenka k jednání s obyvateli východu, nebo podpoÁ™í jeho nacionalistické, nedemokratické a iracionální jednání? ZvítÁzí snaha za ka¾dou cenu oslabit Rusko jako svÁtového mocenského konkurenta, a to i za cenu podpory násilnické vlády, pÁ™ípadnÁ pÁ™ímé konfrontace obou blokÁ? ObÁti vlastních lÁ¾í, mýtÁ a iracionálních rozhodnutí Putinova propaganda v Rusku je iracionální a nacionalistická rétorika obsahující resentimenty na SSSR - nikoliv pro jeho komunistickou ideologii, ale proto, Á¾e se jednalo o velký a silný celek. Hlavní propagandistická leÁ¾ je, Á¾e Ukrajinci nechtÁjí do Evropy a za všechno mohou USA a EU, které jimi manipulují. Putinova politika na UkrajinÁ selhala pro jeho pÁ™íliší viditelnou snahu povýšenÁ jednat a diktovat si cokoliv; když¾ uÁ¾ to nešlo jinak, tak pÁ™es diktátory. To ovšem nepÁ™ízná. PÁ™esto Putinova propaganda má dnes daleko blíÁ¾e k pravdÁ než¾ propagandistická rétorika Západu, která staví na vyloÁené demagogii, lÁ¾ích a mýtech. Ohrožení ruských obyvatel východní Ukrajiny má racionální základ, stalo se skutečností poté, co vláda vzniklá z Majdamu zrušila regiony a jazykový zákon a začala s rétorikou neberoucí na zÁ™etel práva obyvatel východu; mnohdy ani nezakrývající násilnické odhodlání. Povstání bylo tedy pochopitelným obranným aktem, který se samozÁ™ejmÁ opíral o Rusko a jeho podporu, moÁná by nevzniklo v takovém rozsahu a síle, pokud by za hranicemi nestála ruská armáda a rétorická podpora. Tento odpor má racionální jádro a je zcela ve smyslu práv národÁ na sebeurÁení, je otázkou pouze vydiskutovat pÁ™ijatelnou autonomii. K tomu ovšem kyjevská vláda nedala pÁ™íleÁ¾itost a začala boj. PÁ™estoÁ¾e mnozí evropští politici mluvili o dvou Ukrajinách a o nutnosti decentralizace, ve skutečnÁ se podÁ™izují nátlakÁm vlády USA a podporují ukrajinské

nacionalisty. Nátlaky a zájmy jsou dle nich ne zdravý rozum. VLASTIMIL PODRACKÝ pokračování zítra